

Occasionalia *VI-179*
potissimum carmina
vol. Tafel. 19. ~~19.~~

Centuria ~~quinta~~ *quing.*

Un. q.

VI-179

SUPREMAM IN PHILOSOPHIA
LAUREAM,

V I R O

CLARISSIMO DOCTISSIMOQVE,

DOMINO

JOH. ALBINO

BUCHSBAUM,

UTRIUSQVE JURIS CULTORI

INDEFESSO,

EX MERITO

WITTEBERGÆ SAXONUM

A. O. R. M DCC XVIII.

DIE XVI. CAL. NOVEMBR.

SOLENNITER DELATAM

OBTIGISSE,

GRATULATUR

G. W.

VITEMBERGÆ,

TYPIS SCHROEDERIANIS, ACAD. TYPOGR.

Ascebat hyems horna & nova frigora Cauri
Spirabant, campique decuspalescere primum

Coepert, & sylvae flavas dimittere frondes;
Cum Pater, umbrosas, Parnassi, Phoebus, ad arces,
Concilium vocat, & Divum quos thuris honore
Doctorum gens sacra colit, confedit, eburno,
Ut folio, medius, causas, doctosque labores
Dispicit, & sanctos prophanis coetibus arcet.
Compositis reliquis, placide vaga lumina postquam

Confessu insigni paulum circumtulic, omnes
Suspiciens pariter, fatur: Quod candida nostros
Mica focos adolet, quod adhuc frequentia sacras
Dona tegunt aras, quod adhuc sunt Numina curae

Terricolis, Phoebi, Sophie facit, illa ferocem
Barbariem domat, & tantos virtutibus, armat
In sua bella viros: Referant, industria, palmas,
Quas dudum merita est studiis doctoque labore.
Laurus amat, tantas, mea, pridem cingere frontes,
Emoritur scriniis inclusus cordis avari
Quantuscunque etiam thesaurus, glebaque cor-
pus
Mole tegens parva, dotes quoque mentis eodem
Immergit tumulo; Sophie sed didita, semper
Incrementa capit, cum possessoribus, aucta.
Quin age Musa Viros sapienti fronde corona,
Fac alios doceant venerari altaria vestra.
Excipit Uranie: Meritis sua gloria quemque
Consequitur; paribusque animis sua praemia
ponit
Phoebæ, virtus, frondis: Sed quid tamen addet
Æternum viridis laurus in mollia *buxi*
Germine, (BUCHSBAUMI, sic Te, *Clarissime*
spectans
Fatur,) & hæc per se nullis obnoxia ventis,
Nullo victa gelu, brumæ fera murmura spernunt.
Quidquod in hanc animam, quamvis pars ma-
xima nostri

Juriserat, non semper erit, Themidisque Sacerdos
Dicitur quondam, non infimus, atque ita nostris
Auspiciis minus aptus erit. Memoraverat illa
Talia, cum Phoebus contra: Decus esse fatemur
Haud *buxo* exiguum; nostræque simillima lauro
Durat in extremas hyemes, non læsa pruinis.
Herculeæ contra frondes, & nobilis ulmus,
Chaoniumque nemus, platani, cycnique sorores
Fraxinus & Dryope, celsoque cacumine fagi,
Omne decus nemoris quod mons quodque edu-
cat hortus,

Id rapido fasces genero submittit Erechti:
At peritat semper frondenti vertice *buxus*,
Indomitumque gelu superat, cum frigore torpent
Cuncta, caput nivibus cumulatis exferit una;
Estque Viro decus eximium qui conditur istis,
Frondeb; at nostrum non est; Si laurea Phoebo
Autore accedat, duplici fulgebat honore.
Nobilitas animi majoris laude, meretur
Encomium prægnans, nec doctrina coævus
Invidenda, sibi lauros & præmia poscit.
Frondeat euge simul Parnasi gloria laurus,
Aoniumque ferens sertum, Berecynthia *buxus*.

Mag. Dr. ...

f

TA-706

Nur 11, 27, 28 verknüpft

10 10
10 17

SUPREMAM IN PHILOSOPHIA
 LAUREAM,
 VIRO
 CLARISSIMO DOCTISSIMOQUE,
 DOMINO
 JOH. ALBINO
 BUCHSBAU

UTRIUSQUE JURIS C
 INDEFESSO,
 EX MERITO
 WITTEBERGÆ SA

A. O. R. M DCC XVIII,
 DIE XVI. CAL. NOVEMBER

SOLENNITER DELA
 OBTIGISSE,
 GRATULATUR
 G. W.

WITTEMBERGÆ,
 TYPIS SCHROEDERIANIS, ACAI

